О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 1016

гр. София, 27.02.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 14 състав,** в закрито заседание на 27.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **1103** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е на 03.02.2014 г. (вх. № 3134/03.02.2014 г.) по подадена директно до Административен съд София – град искане от Б. И. Б., чрез адвокат И. А., за спиране изпълнението на издадената от началника на Отдел „Пътна Полиция" – СДВР Заповед № 37916/14.06.2010 г., връчена на 21.01.2014 г.

С разпореждане от 03.02.2014 г. Съдът остави без движение производството по делото, като указа на жалбоподателя да внесе държавна такса за образуването му, а на началника на Отдел „Пътна Полиция" – СДВР – да представи административната преписка. Последният е изпълнил разпореждането на 26.02.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането, с правно основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е процесуално допустимо за разглеждане, но е неоснователно.

Със Заповед № 37916/14.06.2010 г., на основание чл. 171, т. 4, вр. чл. 157, ал. 4 от Закона за движението по пътищата началникът на Отдел „ПП" – СДВР е постановил да бъде иззето свидетелството, даващо право на Б. И. Б. да управлява МПС. Тази принудителна административна мярка е наложена, след като е прието, че с влезли в законна сила и посочени в заповедта седем броя наказателни постановления, на жалбоподателя са били отнети общо 50 (петдесет) контролни точки и така той е загубил придобитата правоспособност, но не е изпълнил задължението си да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.

С процесното искане упълномощеният от Б. адвокат желае Съдът да спре изпълнението на заповедта. Твърди, че изпълнението на ПАМ – отнемането на свидетелството за управляване на МПС (цитати): „ще затрудни и препятства

ползването на личното МПС за обслужване на семейните необходимости да се придвижва от едно населено място до друго; го лишава от възможността да извършва превоз на стоки и материали, възложено от работодателя в негов интерес всеки ден, което би довело до отстраняването от работа, намаляване на трудовото възнаграждение или дисциплинарно прекратяване на трудовите правоотношения съгласно КТ; с автомобила посещава личен лекар за периодични прегледи на детето си". Наред с тези доводи, в искането са изложени и такива за: несъответствие на заповедта с целта на чл. 22 ЗАНН; за липса на форма; несъобразяване с чл. 6 АПК; маловажност на нарушението, на основание чл. 28 ЗАНН; привеждане в изпълнение на заповедта, „преди да мине суспензивния срок на обжалваното наказателно постановление" (!?) и преди издаване на наказателно постановление; незаконосъобразност на изпълнението на заповедта, тъй като „не са изпълнени задължителните административни предпоставки за издаване, съгласно процесуалните принципи на чл. 55 НПК, вр. чл. 22 ЗАНН".

Предварителното изпълнение на административните актове, с които се налагат принудителни административни мерки по чл. 171 ЗДв.П е допуснато по силата на самия закон – ал. 6 на чл. 172. Според разпоредбата на ал. 6, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Тази специална норма е отклонение от общия принцип, установен в чл. 166, ал. 1 АПК. За допускане предварително изпълнение по силата на Закона също са относими установените с чл. 60, ал. 1 АПК критерии - когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Разпоредбата на чл. 171, т. 4 ЗДв.П задължава компетентните административни органи, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да прилагат принудителната административна мярка „изземване на свидетелството за управление", по отношение на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР, когато му бъдат отнети всички контролни точки и той е загубил придобитата правоспособност. В писмото, с което административната преписка е изпратена на Съда, както и в самата преписка не се сочи, дали СУМПС на Б. е било отнето, преди да му бъде връчена заповедта на 21.01.2014 г. Приложена е обаче разпечатка от информационната система на Отдел „ПП" – СДВР. От разпечатката, която е на шест страници се установява, че на Б. И. Б. са били налагани няколко десетки наказания, са извършени от него административни нарушения при управляване на МПС. Съдът не може да приеме, че отнемането на свидетелството му за управляване на МПС ще причини на оспорващия значителни и/или труднопоправими вреди, които да са противопоставими по тежест на целта, която преследва превантивната административна мярка – да препятства извършването на нарушения и така да защити интереса на обществото като цяло, който винаги е с приоритет над частния. Твърденията му за причиняване на вреди са голословни, и не са подкрепени с каквито и да било доказателства. Освен това, както се каза по – горе, наложената ПАМ, на основание чл. 171, т. 4 ЗДв.П, както всички принудителни административни мерки има за цел да предотврати извършването на нарушения. Постановяването ѝ е резултат от констатацията на административния орган за настъпване на релевантните за случая

факти и обстоятелства – отнети 50 контролни точки и невърнато СУМПС, поради което не се изисква издаване на наказателно постановление, както счита адвокатът – пълномощник. Останалите доводи касаят по същество законосъобразността на Заповед № 37916/14.06.2010 г. и ще бъдат разгледани в отделно съдебно производство, случай, че Б., посредством адвоката, който е наел уточни изрично, дали оспорва и самата заповед. Указания в тази насока ще му бъдат дадени с отделно разпореждане.

Водим от изложените съображения, Административен съд София – град, 14-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от Б. И. Б., чрез адвокат И. А., за спиране изпълнението на издадената от началника на Отдел „Пътна Полиция" – СДВР Заповед № 37916/14.06.2010 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ - ДОКЛАДЧИК: